

In die tijd kondigde keizer Augustus een decreet af dat alle inwoners van het rijk zich moesten laten inschrijven. Deze eerste volkstelling vond plaats tijdens het bewind van Quirinius over Syrië. Iedereen ging op weg om zich te laten inschrijven, ieder naar de plaats waar hij vandaan kwam. Jozef ging van de stad Nazaret in Galilea naar Judea, naar de stad van David die Betlehem heet, aangezien hij van David afstamde, om zich te laten inschrijven samen met Maria, zijn aanstaande vrouw, die zwanger was.

Terwijl ze daar waren, brak de dag van haar bevalling aan, en ze bracht een zoon ter wereld, haar eerstgeborene. Ze wikkelde hem in een doek en legde hem in een voederbak, omdat er voor hen geen plaats was in het nachtverblijf van de stad. Niet ver daarvandaan brachten herders de nacht door in het veld, ze hielden de wacht bij hun kudde. Opeens stond er een engel van de Heer bij hen en werden ze omgeven door het stralende licht van de Heer, zodat ze hevig schrokken. De engel zei tegen hen: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie een redder geboren. Hij is de messias, de Heer. Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt.' En plotseling voegde zich bij de engel een groot hemels leger dat God prees met de woorden: 'Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft.'

Toen de engelen waren teruggegaan naar de hemel, zeiden de herders tegen elkaar: 'Laten we naar Betlehem gaan om met eigen ogen te zien wat er gebeurd is en wat de Heer ons bekend heeft gemaakt.' Ze gingen meteen op weg, en troffen Maria aan en Jozef en het kind

dat in de voederbak lag. Toen ze het kind zagen, vertelden ze wat hun over dat kind was gezegd. Allen die het hoorden stonden verbaasd over wat de herders tegen hen zeiden, maar Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken. De herders gingen terug, terwijl ze God loofden en prezen om alles wat ze gehoord en gezien hadden, precies zoals het hun was gezegd.

Lucas 2, 1-20

Het kerstverhaal van Lucas doet ons op drie verschillende manieren kijken naar de wereld en naar het leven.

Wanneer het leven bepaald wordt door mensen als keizer Augustus, een man met macht, dan loopt het vaak fout. De keizer wil zich verzekeren van belastinggeld en zoekt jongens voor zijn leger. Zijn decreet maakt slachtoffers, zoals Jozef en Maria. Zij moeten op weg van *de stad Nazaret in Galilea naar Judea, naar de stad van David die Betlehem heet*. Dat is meer dan 100 km. Een plezierreisje is dat zeker niet. Maria is immers hoogzwanger. Mensen tellen niet mee voor de macht.

Naar de wereld kijken door de ogen van God geeft een heel ander beeld. God maakt leven mogelijk, niet bij de keizer, maar bij de slachtoffers, voor wie er geen plaats was in het nachtverblijf van de stad. Dat goed nieuws wordt gehoord door herders, ook mensen die niet echt een plaats krijgen in de samenleving. Door zijn woordkeuze spreekt de evangelist Lucas niet alleen over het nieuwe leven van een pasgeborene, maar ook het leven na de dood. Daarom noemt hij Jezus *de messias, de Heer*.

Je kan ook naar de wereld kijken door de ogen van de herders. Zij zijn mensen van het echte leven, zonder macht. Zij horen het goede nieuws over het leven dat alles overwint en zij geloven er in. Dat zet hen aan tot solidariteit met de slachtoffers: ze gaan meteen op weg, en treffen Maria aan en Jozef en het kind in de voederbak. In daadwerkelijke solidariteit vertellen ze wat hun over dat kind was gezegd. Hun nabijheid en wat zij zeggen, maakt hen tot echte herders, die Maria tot in haar hart raken. Echt leven verbindt mensen met elkaar en met God.

Het kerstverhaal is zeer actueel. Ze zijn er immers nog altijd en overal, de 'keizers Augustus', machthebbers die hun macht misbruiken: in de politiek, in families, in verenigingen, in scholen, in buurten, helaas ook in de kerk. Ze praten niet met mensen, ze vaardigen 'decreten' uit. Zo maken ze slachtoffers: mensen voelen zich misbruikt of miskend, mensen zijn ontgoocheld en ontmoedigd, mensen zijn er ziek van. Die mensen worden bovendien nog vaak gestigmatiseerd, want 'keizer Augustus' heeft altijd gelijk.

Gelukkig zijn er 'herders' die de blijde boodschap van God horen en er in geloven. Zij geloven dat God leven geeft, op de eerste plaats aan mensen die slachtoffer zijn van macht en misbruik van macht. Met nabijheid en goede woorden raken zij het hart van mensen. Zo wordt nieuwe verbondenheid geboren.

Die herders mogen er vertrouwen in hebben: nieuw leven krijgt vorm en groeit, precies zoals het hun is gezegd. Echt leven verbindt mensen met mensen en met God.

Dank U, God.

Het leven dat Gij geeft
is groter en sterker
dan alle pijn en verdriet,
zelfs sterker dan de dood.
Dat hebt Gij in Jezus getoond.

Dank U, God.

Uw boodschap van leven
raakt mensen,
die als herders op zoek gaan
om leven te brengen
bij slachtoffers van macht.

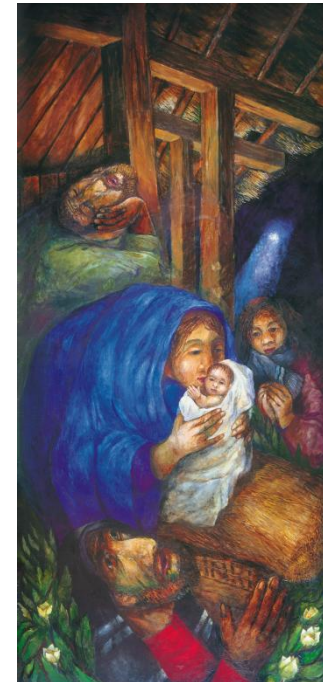
Dank U, God,

Mensen vinden elkaar,
geloven in elkaar
met de kracht die van U komt.
Zo wordt nieuw leven geboren
in verbondenheid die toekomst heeft.

Dank U, God.

Schilderij: Sieger Köder

In het Licht van Gods Woord

Echt leven verbindt

Kerstmis